

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

26 mei 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR, LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID EN RUIMTELIJKE ORDENING EN ONROEREND ERFGOED

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Eeckhout tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het storten van bouwafval van de stad Geraardsbergen in Vloesberg

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het afvalpreventiebeleid van bedrijven

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het negeren van ruimtelijke uitvoeringsplannen door de Mestbank

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het innen van de superheffing bij niet-bestaande bedrijven door de Mestbank

Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over tijdelijke stortplaatsen voor afbraakmaterialen van wegen- en veegwerken

Vraag om uitleg van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de samenwerking tussen Rendac en het FAVV naar aanleiding van de dieren mishandeling te Meerhout en de daar door Rendac al dan niet vastgestelde en meegedeelde feiten

Vraag om uitleg van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het bestrijden van de Canadese gans en eventueel andere overtallige en/of schadelijke vogelsoorten

Vraag om uitleg van de heer Patrick Lachaert tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de schade aan het visbestand door de aangroeiende aalscholverpopulatie

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de uitvoering van het decreet integraal waterbeleid

Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw,
Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke
Ordening en Onroerend Erfgoed

Donderdag 26 mei 2005

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 11.09 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Eeckhout tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het storten van bouwafval van de stad Geraardsbergen in Vloesberg

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Eeckhout tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het storten van bouwafval van de stad Geraardsbergen in Vloesberg.

Mevrouw Eeckhout heeft het woord.

Mevrouw Hilde Eeckhout: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, midden maart las ik in twee kranten dat bouwafval afkomstig uit de stad Geraardsbergen terecht zou komen op een illegaal stort in Vloesberg. De zaak is onderzocht door de OVAM.

De stad Geraardsbergen had met een Vlaams privé-bedrijf een contract gesloten voor het wegvoeren van bouwafval. Nu blijkt er een ingewikkelde constructie te bestaan tussen dat bedrijf en een Waals zusterbedrijf dat het afval stortte op het illegale stort van Vloesberg.

Mijnheer de minister, hebt u deze zaak opgevolgd? Blijkbaar zou er 750.000 euro boete moeten worden betaald. Is al beslist wie dat moet doen? Is dat de stad Geraardsbergen zelf? Kan worden voorkomen dat gemeenten het risico lopen om met een dergelijke boete te worden geconfronteerd?

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Het pingpongspel over wie verantwoordelijk is voor het transport van afval, overigens zonder legale vervoersdocumenten, naar het stort van Vloesberg, is al lang aan de gang.

Nu duikt zelfs een extra onduidelijkheid op. Mevrouw Eeckhout zegt dat er een sprake is van een contract tussen een Vlaams en Waals bedrijf terwijl er volgens de burgemeester geen contract zou zijn. Mijnheer de minister, is er een contract of niet? Wordt er daarnaast verder aangemaand en worden de boetes doorgerekend? Wie moet die betalen, de aannemer of de stad Geraardsbergen?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: In dit dossier heeft de OVAM een navordering ingesteld inzake milieuheffingen. Het betrokken bedrijf heeft daartegen beroep aangetekend. Over het beroep moet ik, na advies van de Geschillenadviescommissie, een uitspraak doen. Aangezien de beroepsprocedure nog loopt, kan ik daar voorlopig geen verdere informatie over geven.

Wat is op dit ogenblik de stand van zaken? Op 7 maart 2005 heb ik het advies van de Geschillenadviescommissie ontvangen. In dit advies werd gevraagd om de beslissingstermijn in dit dossier met 6 maanden te verlengen, zoals bepaald in artikel 47 quinquies, paragraaf 1 van het Afvalstoffendecreet. Er werd ook gevraagd om een bijkomende hoorzitting met alle betrokkenen te organiseren om meer klaarheid te scheppen in dit dossier. Ik heb dit advies gevolgd en de beslissingstermijn met 6 maanden verlengd. De hoorzitting vond plaats op 20 april 2005. De Geschillenadviescommissie formuleert haar advies en daarna moet een beslissing worden genomen.

Om dergelijke zaken in de toekomst te vermijden is het noodzakelijk dat duidelijke contracten wor-

Peeters

den gesloten met de transporteurs en/of verwerkers van afvalstoffen, waarin ook het aspect van de milieuheffingen duidelijk moet worden geregeld.

De voorzitter: Mevrouw Eeckhout heeft het woord.

Mevrouw Hilde Eeckhout: Mijnheer de minister, we zullen later op deze zaak terugkomen zodra u daar meer informatie over kunt geven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het afvalpreventiebeleid van bedrijven

De voorzitter: Aan de orde is de vraag van mevrouw Crevits tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het afvalpreventiebeleid van bedrijven.

Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, volgens de meest recente cijfers uit 2002 bedraagt de productie van bedrijfsafval in Vlaanderen, zonder de dienstensector, 25,8 miljoen ton. Dat is 38 percent meer dan in 1992. Deze cijfers staan in het rapport 'Bedrijfsafvalstoffen, cijfers en trends voor productie, verwerking, invoer en uitvoer' van de OVAM.

Het bedrijfsafval is goed voor 90 percent van de Vlaamse afvalberg. Toch krijgt het huishoudelijk afval veel meer aandacht omdat het veel zichtbaarder is.

Een opmerkelijke conclusie van dat rapport is dat grote bedrijven relatief veel minder bedrijfsafval produceren dan kleine en middelgrote bedrijven. De Vlaamse KMO's produceren samen meer dan 85 percent van het bedrijfsafval. De grote bedrijven, met meer dan 200 werknemers, zouden

slechts verantwoordelijk zijn voor 15 percent van het bedrijfsafval. Alleen al de kleinste KMO's, met minder dan 10 werknemers, staan in voor 35 percent van de afvalproductie.

Dat grote bedrijven relatief minder afval voortbrengen in verhouding tot hun productie dan KMO's is eigenlijk logisch. Zij hebben meer middelen dan KMO's om hun productieprocessen te bestuderen en bij te sturen. Het is voor grote bedrijven ook veel lonender om recyclagetechnieken op hun afvalstromen toe te passen. Zij beschikken ook over meer informatie over wat ze kunnen doen en wat ze wettelijk moeten doen inzake afvalbeperking.

De OVAM pleit ervoor om het afvalpreventiebeleid meer te richten op de KMO's. De KMO's hebben daar geen geld voor en beschikken doorgaans ook niet over de nodige kennis. Ook de beroepsorganisaties pleiten voor een afvalbeleid dat voor de KMO's haalbaar en betaalbaar is. Ze kijken uit naar de eco-efficiëntiescan die in het vooruitzicht wordt gesteld. Via dit instrument kunnen KMO's zich laten doorlichten om na te gaan waar nog afvalbeperkingen en afvalbesparingen mogelijk zijn. Dat moet leiden tot minder afvalkosten bij KMO's en tot een beter leefmilieu.

Mijnheer de minister, welk gevolg zult u geven aan de conclusies uit het rapport van de OVAM? Hoe is dat rapport tot stand gekomen? Hoe zijn de cijfers verzameld en hoe zijn de beleidsaanbevelingen tot stand gekomen? Zijn die cijfers volledig en worden ze doorgelicht? Worden bij de vergelijking tussen 1992 en 2002 dezelfde ijkpunten gebruikt?

Wat zult u doen om het beleid meer te richten op afvalpreventie bij KMO's? Wat is de stand van zaken van de eco-efficiëntiescan? Wordt er voorzien in subsidies?

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Ik sluit me aan bij de vraag van mevrouw Crevits. Onlangs heb ik zelf een vraag gesteld naar aanleiding van de milieubarometer in Nederland. Toen is me verteld dat er een evaluatie zou gebeuren. Ik vraag me af of die al afgerond is. Er is ook gezegd dat er overleg zou worden gepleegd met de verschillende

Demeulenaere

organisaties om te kijken of er nog bijkomende maatregelen en bijstellingen nodig zijn. Ik vraag me af of dat inmiddels al is gebeurd.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik kan me voorstellen dat bij de berichtgeving dat KMO's verantwoordelijk zijn voor 85 percent van het bedrijfsafval, Unizo verontwaardigd reageerde. Ik stel me de vraag op welke manier dit rapport tot stand is gekomen. Voor zover ik weet, wordt in vele gevallen het KMO-afval nog steeds niet selectief of apart ingezameld op KMO-containerparken. Zo werd nog niet lang geleden een negatief advies gegeven voor de inrichting van een KMO-containerpark in de Antwerpse regio door de intercommunale Igean.

Ik ben ervan overtuigd dat er nog heel wat aan preventie moet worden gedaan in verband met het KMO-afval, maar ik wil hierbij toch klagen over de werkwijze van de OVAM. Ik heb daarover ook een schriftelijke vraag ingediend. De OVAM is een overheidsinstelling die mede voor u beleidsvoorbereidend en -ondersteunend werk levert. De communicatie naar de Vlaamse parlementsleden is zeer slecht. De OVAM publiceert een rapport met cijfers die voor enige opschudding zorgen, zonder dat de parlementsleden ervan op de hoogte werden gebracht of dat het ons werd toegestuurd. Dat kan niet. Zelf heb ik al verschillende keren met de OVAM contact opgenomen met de vraag om telkens als er een nieuw rapport verschijnt, het op te sturen. Dit valt blijkbaar in dovemansoren want er komt nooit iets van terecht. Ik heb ook al eens een factuur ontvangen voor een aangevraagd rapport, waarna wel een creditnota werd toegestuurd.

We moeten eens goed nadenken over de manier van werken van de OVAM. Ik heb er echt mijn buik van vol.

De voorzitter: Het enige wat we krijgen, is het jaarverslag.

De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, er wordt heel wat druk

uitgeoefend op de mensen die huisvuil en ander afval ophalen om zo weinig mogelijk particulier afval binnen te halen, namelijk 150 kilogram per jaar. Om een verschil te maken in het afval hebben de meeste intercommunales twee verschillende zakken op de markt gebracht. Het aantal intercommunales dat dit doet, is de laatste jaren sterk gestegen. Een kleine zelfstandige koopt vaak zwarte zakken voor de KMO's maar deponeert er ook het huishoudelijk afval van het gezin in. Voor de intercommunales is dat interessant want ze hebben minder huisvuil gekregen. De KMO's maken hier gretig gebruik van omdat ze de kosten van de zakken mogen aftrekken van hun inkomsten. Het gaat wel niet over een groot bedrag maar we moeten niet denken dat de stijging automatisch een werkelijke stijging is. Deze stijging is teweeggebracht door het systeem van het bepalen van het huishoudelijk afval en het KMO-afval. De cijfers zijn niet altijd de juiste weergave van de realiteit. Ik denk niet dat we onmiddellijk het afval van de middenstanders en KMO's moeten verminderen. Het zal hetzelfde gebleven zijn, maar het systeem is veranderd.

De voorzitter: We zullen trachten een voormiddag te besteden aan afvalstoffen waarbij alle vragen omtrent dit onderwerp samen kunnen worden geagendeerd.

Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, in het regeerakkoord staat dat we een reorganisatie zullen doorvoeren in de OVAM. We zijn hiermee bezig. U weet dat de topambtenaar, de heer Parent, met pensioen is gegaan en er een waarnemend ambtenaar is aangesteld. De vacature is gepubliceerd. Iedereen die zich geroepen voelt, kan zich dus kandidaat stellen. De communicatie en de werkwijze laat inderdaad te wensen over; er moet aan worden gewerkt. We zullen grondig te werk moeten gaan in verband met de problematiek van rechter en partij, de organisatie en de dynamiek.

Algemeen gesproken zitten we met het Vlaamse afvalstoffenbeleid in de goede richting. Via het sectorale uitvoeringsplan 'Gescheiden inzameling van bedrijfsafval van kleine ondernemingen', goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 28 januari 2000, probeert de overheid meer preventie en een beter beheer van bedrijfsafvalstoffen ingang te doen vinden bij KMO's. Een overleg-

Peeters

platform, met vertegenwoordigers van de belangrijkste bedrijfsorganisaties voor KMO's, volgt de initiatieven en acties van nabij op. Ik zal navragen wanneer dit de laatste keer is bijeengekomen en ik zal opvolgen dat dit op gezette tijdstippen gebeurt.

U hebt het rapport 'Bedrijfsafvalstoffen' ongetwijfeld gelezen. Op pagina 17 tot 41 wordt ingegaan op de manier waarop het rapport en de cijfers tot stand zijn gekomen. De volledige statistische methodiek werd ontwikkeld in opdracht van de OVAM door de NV Probabilitas, een in statistiek gespecialiseerde spin-off van de KUL, onder leiding van professor Van Dijk. Kort samengevat: de gegevens worden door de bedrijven zelf gerapporteerd onder toepassing van hun jaarlijkse meldingsplicht voor afvalstoffen volgens VLAREA hoofdstuk 6 in uitvoering van artikel 14, paragraaf 8 van het Afvalstoffendecreet. Mijnheer Callens, misschien is hier iets verkeerd gelopen. De gegevens van de bedrijven worden geëxtrapoleerd tegenover de bestaande aantallen bedrijven op basis van RSZ-informatie.

De ambitie van de publicatie is vooral de cijfers en de essentiële metadata aan te bieden. Het is niet de bedoeling van het rapport om beleidsaanbevelingen of echte conclusies te formuleren. De samenvatting heeft als eerste doel enkele frappante cijfers in de kijker te zetten. Maar er is misschien wel enige verwarring mogelijk, en daarom is het nodig om een en ander uit te klaren.

Voor de vergelijking tussen 1992 en 2002 werden dezelfde indelingen in afvalstoffen en in sectoren gebruikt, en werden de historische dimensies van de bedrijven in de respectieve meldingsjaren gehanteerd. De tijdsreeks 1992-2002 omvat alle economische sectoren met uitzondering van de sectoren opgesomd op pagina 42. De informatie voor deze sectoren is slechts vanaf 2000 beschikbaar, dus werd een aparte tijdsreeks opgemaakt voor de volledige economie vanaf 2000. In het document wordt het onderscheid tussen beide tijdsreeksen aangegeven.

Ik benadruk dat we elke verwarring moeten vermijden. Daarom moeten we in de toekomst op een andere manier communiceren.

Het is onnodig te onderstrepen dat de OVAM systematisch inspanningen levert ten aanzien van

de KMO's, onder meer via de preventiestimulerende programma's of Presti-programma's. Op dit moment loopt het vijfde Presti-programma voor 2003-2006. In 2003 en 2004 werden respectievelijk 975.000 en 577.000 euro vastgelegd voor projecten in dit kader. Voor 2005 is in 348.000 euro voorzien op de begroting.

De selectie van de projecten door de stuurgroep gebeurt in september. Afvalpreventie maakt ook een wezenlijk deel uit van een meer eco-efficiënte werking van het bedrijfsleven. De OVAM is op dit ogenblik bezig met de voorbereidingen om in het najaar het eco-efficiëntiescanprogramma te lanceren, dat uitsluitend gericht is tot KMO's. Voor de eerste fase van het project wordt in een budget van 655.000 euro voorzien.

Op dit ogenblik bevinden we ons in het voorbereidende stadium van het eco-efficiëntiescanprogramma. Het eco-efficiëntiescaninstrument, het doorlichtingsinstrument voor de eerste fase, wordt opgesteld door het studiebureau BECO, onder begeleiding van een begeleidingscomité, samengesteld uit vertegenwoordigers van de bedrijfswereld en de administraties. De eerste versie van dit instrument is klaar en wordt in de maanden mei en juni 2005 – nu dus – uitgetest bij 12 bedrijven. De definitieve versie moet midden september 2005 klaar zijn. De OVAM is bezig met de rekrutering van 100 proefbedrijven. Deze bedrijven worden geselecteerd met het oog op een goede spreiding van middelgrote, kleine en micro-ondernemingen uit verschillende sectoren, zowel producerende als dienstverlenende bedrijven.

Een stuurgroep, met vertegenwoordigers uit bedrijfswereld, vakbonden, milieubeweging en administraties, werd opgericht. Deze stuurgroep heeft een eerste maal vergaderd over de procedures in het teken van het eco-efficiëntiescanprogramma. De vergadering betrof onder meer de selectie van adviseurs, experts en de uitbetalings-subsidies.

Dit alles is in een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering gegoten, waarvoor de procedure tot principiële goedkeuring loopt. Wanneer het besluit definitief is goedgekeurd, kan gestart worden met de selectie van adviseurs en experts. De voorbereiding zal normaal gezien afgerond zijn tegen oktober 2005. Vanaf dan kunnen de eerste proefbedrijven starten met het eerste eco-efficiëntiescanprogramma.

Peeters

Mevrouw Demeulenaere, ik herinner me dat u al eens een vraag hebt gesteld over de evaluatie en dat u toen verwees naar Nederland. Ik zal even nagaan wat de stand van zaken van de evaluatie daar is.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister, uit uw antwoord aan mevrouw Crevits maak ik op dat het programma nog van start moet gaan. Op 24 maart 2005 vertelde u dat het programma zou starten. Aangezien er nog niets is gebeurd, kan er nog geen evaluatie gemaakt zijn. Mijn vraag heeft geen nut, want u vertelt nu dat pas in oktober zal worden gestart.

Minister Kris Peeters: Mevrouw Demeulenaere, ik denk dat we een ander idee hebben over het 'starten' van het programma. Vorige keer heb ik verteld dat gestart werd met het eco-efficiëntie-instrument. Dat hield in dat het zou worden uitgewerkt en getest. U hebt de start bij de ondernemingen voor ogen. Ik herinner me dat u ervan overtuigd was dat het programma in Nederland efficiënter is dan het onze.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Inderdaad, dat komt doordat in Nederland per bedrijf wordt gewerkt, niet gezamenlijk.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde, we zullen in een brief aan de OVAM vragen om de tussentijdse of specifieke rapporten ook aan de commissieleden te laten bezorgen.

Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar ik wil u toch wijzen op een aantal cijfers. Uit de gegevens over het geproduceerde bedrijfsafval blijkt dat het in 1992 om 16 miljoen ton ging, in 1993 om 18 miljoen ton en in 1994 om 15 miljoen ton. Die cijfers schommelen nogal. U had het over de werkwijze of techniek om tot die cijfers te komen, maar ik vermoed dat niet iedereen meldingen doet. Omwille van de grote verschillen vraag ik me af of het systeem wel betrouwbaar is. U doorziet het probleem, maar

ik wil toch mijn bezorgdheid uiten, want als we conclusies trekken of opmerkelijke vaststellingen doen, moet dat gebeuren op basis van correcte gegevens.

Begrijp ik het goed dat het systeem van de eco-efficiëntiescan als volgt gebeurt: een bedrijf wordt doorgelicht, er worden punten van verbetering voorgesteld en daarna is het bedrijf vrij om al dan niet in te gaan op de voorgestelde maatregelen en is de toegekende subsidie niet afhankelijk van het al dan niet uitvoeren van de voorgestelde verbeteringen?

Minister Kris Peeters: Mevrouw Crevits, de eco-efficiëntiescan zal duidelijk maken op welke vlakken het bedrijf verbeteringen kan doen. Er komt een adviseur langs om het bedrijf te helpen zoeken bij het verhogen van de efficiëntie. Het bedrijf hoeft daar niet voor te betalen. Een bedrijf dat overgaat tot de implementatie krijgt natuurlijk pas subsidies voor het effectief uitvoeren van de verbeteringen.

Mevrouw Hilde Crevits: Het al dan niet uitvoeren heeft dus geen invloed op het al dan niet moeten betalen van de doorlichting?

Minister Kris Peeters: Dat klopt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het negeren van ruimtelijke uitvoeringsplannen door de Mestbank

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Callens tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het negeren van ruimtelijke uitvoeringsplannen door de Mestbank.

De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, iedereen weet dat volgens artikel 15ter van het Mestdecreet wordt bepaald dat er in natuurgebieden en natuurontwikkelings-

Callens

gebieden een nultbemesting moet zijn. Weliswaar zijn er enkele uitzonderingsmogelijkheden.

Ingevolge ditzelfde decreet op de ruimtelijke ordening worden echter steeds meer BPA's en APA's vervangen door ruimtelijke uitvoeringsplannen of RUP's. De Mestbank schijnt deze overgang echter niet te volgen. Immers, een perceel dat conform de oude gewestplannen gelegen is in een natuurgebied en derhalve onderworpen is aan een nultbemesting, maar in een nieuw RUP de bestemming van landbouwgebied krijgt, blijft door de Mestbank onderworpen aan nultbemesting met als motivatie dat het Mestdecreet verankerd zou zijn in de gewestplannen maar niet in de RUP's.

Dit is een wel zeer vreemde redenering, temeer omdat in elk RUP minstens een bepaling staat dat het gewestplan voor het betrokken gebied wordt opgeheven. De vroegere bestemming is bijgevolg niet langer van belang.

Aangezien de RUP's in de plaats komen van de plannen van aanleg, is het logisch dat de Mestbank vanaf deze overgang rekening moet houden met de nieuwe bestemming van de grond, net zoals alle andere administraties en andere sectorwetgevingen. Als we de redenering van de Mestbank volgen, die zich baseert op het Mestdecreet, dat alleen het gewestplan van toepassing is voor het bepalen van de bemestingsnorm, zou de conclusie moeten zijn dat het Mestdecreet niet van toepassing is voor de ruimtelijke uitvoeringsplannen en bijgevolg op termijn zal vervallen. Er zullen immers steeds meer RUP's komen. Volgens die logica geeft de Mestbank dus een uitdovend karakter aan het Mestdecreet!

Mijnheer de minister, houdt de Mestbank bij het bepalen van de bemestingsnorm rekening met de nieuwe bestemmingsregels van gronden zoals vervat in de nieuwe ruimtelijke uitvoeringsplannen? Zo neen, waarom niet? Indien de Mestbank geen rekening houdt met de RUP's, welke stappen zult u dan ondernemen om aan dit beleid een einde te maken en wanneer? Hebt u over dit probleem van coördinatie tussen het leefmilieubeleid enerzijds en het beleid op het vlak van de Ruimtelijke Ordening anderzijds al overleg gepleegd met de minister van Ruimtelijke Ordening? Zo ja, wat was hiervan het resultaat?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, op het juridische vlak gaat het hier om een zeer specifieke situatie. Mijnheer Callens, het klopt dat hierover binnen de Mestbank discussie bestaat. De kwetsbare zones natuur zijn volgens artikel 15ter, paragraaf 1 van het Mestdecreet gelegen in natuurgebieden, natuurontwikkelingsgebieden of natuurreservaten, zoals aangeduid op de plannen vastgesteld met toepassing van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996. De nieuwe ruimtelijke uitvoeringsplannen zijn ruimtelijke plannen die vastgesteld worden met toepassing van het nieuwe decreet betreffende de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

Voor wat de nieuwe ruimtelijke uitvoeringsplannen betreft, waarbij de bestemming van natuurgebied in een ruimtelijk uitvoeringsplan de bestemming agrarisch gebied krijgt, vervalt de natuurbestemming en dus ook de toepassing van artikel 15ter. Er is geen verstrenging meer vanaf de inwerkingtreding van het nieuwe RUP. Dat betekent dat de algemene bemestingsnormen van toepassing zijn. De Mestbank handelt misschien wel volgens de letter van de wet. De situatie is echter zeer eigenaardig. Ik ben van mening dat de Mestbank het nieuwe decreet moet volgen en er rekening mee moet houden.

Er is echter ook een omgekeerde situatie, namelijk de omzetting van agrarisch gebied naar natuurgebied via een ruimtelijk uitvoeringsplan. Wat dat betreft, heeft de nieuwe bestemming op dit ogenblik nog geen gevolgen aangezien het Mestdecreet enkel verwijst naar de bestemmingen van plannen vastgesteld met toepassing van het decreet zoals gecoördineerd op 22 oktober 1996 en niet naar de nieuwe ruimtelijke plannen van aanleg met toepassing van het decreet van 18 mei 1999. Ook dit probleem moet worden opgelost. Ik zal deze anomalie wegnemen in MAP III. Als er een aanpassing is in de ene zin, moet die er ook zijn in de andere.

Mijnheer Callens, er is enkel een coördinatieprobleem met het Mestdecreet en niet met het beleid op het vlak van Ruimtelijke Ordening. Het is wel zo dat indien er bijkomend natuurgebied komt, dit uiteraard gevolgen zal hebben op de globale mogelijkheid om mest te spreiden. In beide geval-

Peeters

len passen we de regels correct toe. Op zich is dat geen probleem van Ruimtelijke Ordening. De toepassing ervan voor de mest moet worden uitgeklaard. Het eerste kan vrij snel gebeuren, het tweede wordt opgelost in MAP 3.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw positief antwoord. Het is toch maar normaal dat indien bepaalde agrarische gronden een bestemming als natuurgebied krijgen, de landbouwer zich aan die situatie moet aanpassen. Als het omgekeerde gebeurt, heeft de landbouwer het recht om daar gebruik van te maken.

De heer Patrick Lachaert: De verhouding tussen de mogelijkheid dat agrarisch gebied natuurgebied wordt en het omgekeerde, is er een van 9 tegen 1. Tijdens de vorige legislatuur werd de regeling niet toegepast, en dit ten voordele van de landbouw.

Minister Kris Peeters: We zijn rechtvaardig maar ook duidelijk, en dat in beide richtingen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het innen van de superheffing bij niet-bestaande bedrijven door de Mestbank

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Callens tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het innen van de superheffing bij niet-bestaande bedrijven door de Mestbank.

De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, zogenaamde niet-bestaande veeveebedrijven zijn die bedrijven die hun eerste Mestbankaangifte niet op tijd hebben ingediend of niet in orde waren met hun milieuvergunning. Een gedeelte daarvan is nu ech-

ter geregulariseerd. Een ander deel wordt in orde gebracht.

Recent werd in het Vlaams Parlement een oplossing geboden waardoor de zogenaamde niet-bestaande bedrijven opnieuw een nutriëntenhalte wordt toebedeeld zodat ze opnieuw kunnen werken. Voor de bedrijven die niet in orde waren met hun milieuvergunning is echter nog niets geregeld. Daardoor ontstaat de grootste onzekerheid. Deze onzekerheid wordt nu echter nog groter aangezien de Mestbank enige weken geleden begonnen is met het innen van de superheffing voor 2002. De heffing moet binnen de 14 dagen betaald worden. Het betreft meer dan 400 van deze zogenaamde niet-bestaande bedrijven. De heffingen kunnen oplopen tot 50.000 euro. Deze hoge bedragen zijn het gevolg van het feit dat deze bedrijven een heffing moeten betalen berekend op de totale mestproductie van het bedrijf en niet enkel op het mestoverschot.

Het past natuurlijk niet om eerst een deel van deze niet-bestaande bedrijven te regulariseren en dan amper enige maanden later een superheffing te innen, waarbij men zich baseert op de toestand van voor de regularisatie. Daarenboven wordt blijkbaar geen rekening gehouden met de bezwaren van die bedrijven die volop bezig zijn zich in regel te stellen met de milieuvergunning. Dat kost uiteraard enige tijd. Het innen van de superheffing voor 2002 op dit moment betekent voor veel van deze bedrijven zo goed als zeker het faillissement.

Heeft de Mestbank rekening gehouden met de bezwaren die door de betrokken bedrijven werden aangehaald en met het feit dat de zogenaamde late aangevers ondertussen geregulariseerd zijn? Er zit zelfs een landbouwer tussen die in 1986 van de gemeente bericht kreeg dat hij geen milieuvergunning nodig had. Ik heb daarvan de bewijzen. Dit is maar een van de voorbeelden. Kan zo'n zaak niet worden geregulariseerd?

Bent u van plan deze superheffing effectief te innen, of zult u aan de Mestbank de opdracht geven om alsnog deze zaak te herbekijken? Hoe en wanneer zult u een oplossing bieden voor die bedrijven die als niet-bestaande worden beschouwd omwille van problemen met hun milieuvergunning? Ik heb het over de bedrijven

Callens

die hun vergunning wel in orde willen maken en daarmee bezig zijn.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Dames en heren, bij de uitwerking van het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en landbouw kon geen consensus gevonden worden om ook kwijtschelding voor 2002 toe te kennen. Zoals u weet, werden na amendering in de uiteindelijke door de commissie aangenomen tekst, die werd goedgekeurd door het Vlaams Parlement, de bedrijven geacht te bestaan vanaf 1 januari 2003, zodat de superheffing 2003 voor die bedrijven vervalt. De Mestbank heeft in deze het Mestdecreet toegepast.

Conform het vigerende Mestdecreet moet deze superheffing worden geïnd. Ik kan als minister de wetgeving niet veranderen. Ik kan er niet van afwijken. Als ik dat zou doen, zou ik nog veel meer vragen krijgen.

Op de laatste vragen kan ik geen algemeen antwoord geven, aangezien verschillende soorten problemen of overtredingen worden aangehaald. Ik ben wel bereid dit probleem te bestuderen naar aanleiding van MAP 3. Ik ben daar volop mee bezig. Vanuit het gelijkheidsbeginsel wil ik er wel op wijzen dat in gesprekken met landbouwers naar voren komt dat ondernemers die steeds de wetgeving hebben nageleefd en leefmilieukundige beperkingen hebben aanvaard, het moeilijk zouden hebben met het ongenueanceerd regulariseren van de overtredingen die in het verleden begaan werden. Dat ligt niet makkelijk bij degenen die wel de inspanning hebben geleverd.

Ik kan begrijpen dat mijn antwoorden u enigszins ontgoochelen, maar ik kan niet anders handelen. In het najaar zullen we hier uitgebreid discussiëren over MAP 3. De anomalieën en dergelijke moeten eruit.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Ik zie de moeilijkheden waarmee u te kampen hebt. Volgens mij zijn er bedrijven die redelijkerwijze een kwijtschelding van hun boetes verdienen. De boetes zijn te zwaar

en soms onredelijk. Ik vind het spijtig dat de Mestbank altijd zo streng reageert. Ze zou toch ook eens wat zachter kunnen oordelen?

De heer Patrick Lachaert: Het parlement heeft de wetgeving op de superheffingen goedgekeurd. Die boetes moeten worden betaald. Het parlement moet zijn verantwoordelijkheid nemen.

De heer Karlos Callens: Ik leg me neer bij die stemming. Waar ik me niet bij neerleg, is dat een aantal van de 400 tot 500 bedrijven van wie de zaak nog aanhangig is, geen enkele fout hebben ten opzichte van ons. Ze zijn – in alle eerlijkheid – verkeerd ingelicht. Daar zijn bewijzen van. Tegenover hen zou de Mestbank wat redelijkheid kunnen tonen.

De heer Patrick Lachaert: Het gaat duidelijk om één bepaald jaar, namelijk 2002.

U spreekt van bepaalde voorbeelden. Bij de bespreking van het nieuwe MAP moeten we proberen die gaten te dichten. Zoiets mag niet meer voorvallen.

De heer Karlos Callens: Het zijn bedrijven die niet van kwade wil zijn.

De heer Patrick Lachaert: Het tegenovergestelde bestaat ook.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over tijdelijke stortplaatsen voor afbraakmaterialen van wegen- en veegwerken

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Deckmyn tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over tijdelijke stortplaatsen voor afbraakmaterialen van wegen- en veegwerken.

De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in het kader van wegen- en infrastructuurwerkzaamheden gebruikt men soms

Deckmyn

tijdelijke stortplaatsen om een snelle afvoer van afbraakmaterialen te kunnen garanderen. Dergelijke tijdelijke stortplaatsen veranderen soms in een permanente stortplaats en vaak ook in een ideale plaats om sluikeafval te storten. Waakzaamheid is dus geboden bij het inrichten van dergelijke tijdelijke stortplaatsen.

Een voorbeeld bij uitstek van hoe een dergelijk dossier uit de hand kan lopen, is een tijdelijke stortplaats die men had ingericht op een terrein in Merelbeke, in de bocht van de R4 aan de afrit van de E40. De site behoort toe aan de afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Gedurende meer dan 15 jaar belandde naast werfafval heel wat sluikeafval op dit stort. De toenmalige intercommunale E3 stortte daar volgens insiders met enthousiasme nogal wat afval, omdat niemand zich eraan stoorde. Als gevolg hiervan stelde men vorig jaar bij het ruimen van dit tijdelijk stort vast dat de aangetroffen hoeveelheid afval 30 tot 40 keer het voorziene bestek overschreed. Er is een interne dienstkringnota van halverwege vorig jaar over het opruimen van het depot te Merelbeke.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van deze problemen? Wat zijn de algemene richtlijnen die u hanteert bij het inrichten van dergelijke tijdelijke stortplaatsen? Is het normaal dat tijdelijke stortplaatsen meer dan 15 jaar openblijven? Welke zijn de maatregelen die met betrekking tot het depot in Merelbeke werden getroffen? Zijn er contacten geweest met het gemeentebestuur van Merelbeke, al was het maar om politiecontroles te doen?

De heer Patrick Lachaert: De bewuste plek ligt in een binnenarm van een belangrijke afrit en was altijd een stortplaats van beperkte omvang. Het is steeds groter geworden. De sanering is nu bijna afgelopen. De plaats is niet toegankelijk, tenzij via de R4 zelf.

De milieudienst van Merelbeke heeft zich daarover geïnformeerd. Het behoort niet tot de bevoegdheid van de gemeente om de hogere overheid bevelen te geven, maar ze heeft er toch op gewezen dat er werd gestort. Politieel werd er niet opgetreden.

De voorzitter: Minister Peeters heeft woord.

Minister Kris Peeters: Het probleem van de tijdelijke stortplaats is sinds geruime tijd bekend bij de administratie Wegen en Verkeer. Voor het inrichten van dergelijke stortplaatsen worden de richtlijnen van Vlarem gehanteerd. Als de tijdelijke opslagplaats conform de richtlijn van Vlarem is ingericht, is het milieutechnisch geen probleem dat ze gedurende langere tijd bestaat. Daarnaast overweegt de administratie Wegen en Verkeer om dergelijke tijdelijke opslagplaatsen in te richten op twee andere locaties. Er is natuurlijk een verschil tussen een opslagplaats en een tijdelijke opslagplaats.

Het in stand houden van de tijdelijke stortplaats in de lus van de verkeerswisselaar van de R4 is om verkeerstechnische redenen niet wenselijk. Daarom werd beslist om ze definitief op te ruimen en te sluiten. Via een openbare aanbesteding in het derde kwartaal van 2005 zal de tijdelijke opslagplaats worden opgeruimd. Zo wordt het probleem definitief opgelost.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: De interne dienstkringnota bij het begin van de opruimingswerken maakte duidelijk dat het geplande bestek 30 tot 40 maal werd overschreden. Het terrein is nog niet volledig opgeruimd. Er is nog een volledige omwalling. Bovendien is het niveau van het terrein vrij hoog. Ik vraag me af wat daaronder zit. Blijkbaar is dat ook niet bekend. Als men ervan uitgaat dat het ruimen van het stort zal worden beperkt tot het wegnemen van de overblijvende afvalstapels, dan vraag ik me toch af wat er moet gebeuren met wat zich daaronder bevindt.

De heer Patrick Lachaert: Het geld voor de sanering is op en er is een nieuwe aanbesteding voor de rest van de werken. Er ligt zoveel afval omdat de openbare besturen op een bepaald moment wisten dat er een andere regeling zou komen voor afbraakmaterialen van wegen. Daarom heeft de gemeente Merelbeke stortplaatsen gehuurd in de Gentse haven. Dergelijk afval kan gemakkelijker worden gedeponereerd na de goedkeuring van de aanpassing van Vlarem. Met toevoeging van cement kan het als grondstof voor de aanleg van wegen opnieuw worden gebruikt. Toen was dat

Lachaert

nog niet mogelijk. Het kon alleen naar een verbrandingsinstallatie worden gevoerd, wat heel kostelijk was. Het Vlaamse Gewest heeft een aantal tijdelijke opslagplaatsen ingericht, maar misschien zijn er ook andere dingen gestort.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de samenwerking tussen Rendac en het FAVV naar aanleiding van de dierenmishandeling te Meerhout en de daar door Rendac al dan niet vastgestelde en meegedeelde feiten

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Wymeersch tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de samenwerking tussen Rendac en het FAVV naar aanleiding van de dierenmishandeling te Meerhout en de daar door Rendac al dan niet vastgestelde en meegedeelde feiten.

De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijn vraag om uitleg was initieel bedoeld voor minister-president Leterme omdat het over landbouw gaat, en omdat er verschillende facetten in aan bod komen. Mijnheer de minister, Rendac valt onder uw bevoegdheid. Andere zaken hebben met landbouw, volksgezondheid en dierenwelzijn te maken, en zijn een federale bevoegdheid. Ik zal het vandaag alleen over Rendac en het FAVV hebben.

Enkele maanden geleden zijn een geval van zware dierenmishandeling en een geval van fraude met oormerken aan het licht gekomen. Het dossier van de oormerken zal ik niet verder aankaarten, want dat situeert zich op een ander niveau.

Op het betrokken bedrijf werden meer dan 180 door verwaarlozing gestorven dieren gevonden. Voor de veehandelaar in kwestie draaide alles om geld. De oormerken waren een middel om een en ander mogelijk te maken.

Normaal moesten de overleden runderen worden opgehaald door Rendac. Op een bedrijf waar op korte tijd twee of meer runderen sterven, moet controle worden uitgevoerd om vast te stellen wat er aan de hand is. Op dat punt is blijkbaar een en ander misgelopen.

Kamerlid Van Themsche heeft hierover minister Demotte ondervraagd. Uit het antwoord van de minister blijkt dat in de samenwerking tussen Rendac en het FAVV een en ander niet loopt zoals het hoort. De ophaling en verwerking van kadavers valt onder de bevoegdheid van de gewesten. De erkenning van Rendac gebeurt op gewestelijk niveau, waardoor het FAVV geen onmiddellijke impact heeft op de werking van Rendac. Als het FAVV niet door Rendac wordt ingelicht over abnormale sterfte, of niet wordt ingelicht over het frequent voorkomen van kadavers zonder oormerk, kan het FAVV niet optreden.

Afgezien van het feit dat volgens ons ook in deze materie de beste oplossing bestaat uit het regionaliseren van het federale agentschap, zeker voor het deel dierenwelzijn, betekent deze situatie dat een en ander stroef of niet op de juiste manier verloopt.

Mijnheer de minister, wat was in dit dossier de specifieke rol van Rendac? Werd door uw diensten, naast het gerechtelijk onderzoek, een intern onderzoek opgestart bij Rendac? Zo ja, wat is daarvan het resultaat? Kunt u meedelen wie uiteindelijk de verantwoordelijkheid draagt?

Mijnheer de minister, hoe ziet u een verbeterde communicatie tussen Rendac en het FAVV? Is daarover overleg gepleegd met federaal minister Demotte? Zo ja, wat is hiervan het resultaat?

Mijnheer de minister, mijn laatste vraag was specifiek gericht aan minister-president Leterme, maar ik wil hierover ook uw visie kennen. Overweegt u om een bijkomende garantie- en identificatiemaatregel in te voeren, naast de verplichte oormerken?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, de heer Callens heeft al verwezen naar de werking van Rendac en de manier waarop het bedrijf zich in de toekomst zal organiseren.

Peeters

Mijnheer Wymeersch, Rendac moet de krenge die door de houder/producent worden gemeld, binnen de twee werkdagen na de melding ophalen bij de veehouderij. Klachten over laattijdige ophalingen worden door de OVAM opgevolgd. In dit dossier werden er geen klachten aan de OVAM overgemaakt. Dat is een niet-onbelangrijk element.

Rendac brengt sinds 2001 Rendac-oormerken aan bij runderen die geen oormerk dragen bij de ophaling. Het aanbrengen van een Rendac-oormerk wordt op de ophaalbon genoteerd, en de informatie ligt bij Rendac ter inzage van het FAVV, de bevoegde overheidsdienst voor controles inzake oormerken.

In 2001 werd deze werkwijze contractueel vastgelegd tussen Rendac en toenmalig federaal minister van Volksgezondheid Aelvoet. Het contract liep echter af in 2003 en werd tot op heden niet verlengd door de bevoegde federale minister. Desondanks wordt dezelfde werkwijze nog gehanteerd.

Rendac had ten tijde van dit dossier nog geen procedure om abnormale sterfte aan het FAVV mee te delen. Intussen is er op 16 maart 2005 overleg geweest tussen het FAVV en Rendac, en werd hierover een afspraak gemaakt.

Door de OVAM werd geen onderzoek opgestart, aangezien er, wat haar bevoegdheden betreft, geen klachten waren, noch van omwonenden, noch van Rendac, de politie of het FAVV.

Naar aanleiding van het voorval in Meerhout is de communicatie tussen het FAVV en Rendac NV geïntensiveerd. Getuige daarvan zijn de nieuwe afspraken over het melden van abnormaal hoge sterfte.

Dierenwelzijn en dieren- en volksgezondheid zijn bevoegdheden van federaal minister Demotte. Indien minister Demotte mij vraagt om in samenwerking met onze diensten een regeling te treffen die extra garanties kan bieden, zal ik dit positief beantwoorden. Minister Demotte is natuurlijk ook bevoegd om rechtstreeks met Rendac bepaalde maatregelen te bespreken voorzover die zijn bevoegdheden betreffen.

Zoals minister Demotte reeds aangaf in zijn antwoord, ben ik ook van mening dat het traceerbaarheidssysteem in België tot de beste van Europa behoort. Uit communicatie met Rendac blijkt dat het aantal dieren zonder oormerk bij het lossen bij Rendac minder dan 1 percent bedraagt. Uiteraard is geen enkel systeem vrij van fraude, maar ik ben ervan overtuigd dat mijn federale collega de nodige middelen uittrekt om aan deze zaken gevolg te geven. Een bijkomend systeem naast het systeem van de oormerken lijkt mij dan ook niet noodzakelijk.

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb begrepen dat er geen intern onderzoek is gevoerd door wie dan ook om na te gaan wie in de fout is gegaan. Blijkbaar wordt de uitslag van het gerechtelijk onderzoek afgewacht.

Ik vermoed dat er intern een en ander fout is gelopen bij Rendac. Dit vermoeden zal waarschijnlijk worden bevestigd. Ik kan me niet voorstellen dat er 180 kadavers worden opgehaald zonder dat daar enige melding van wordt gemaakt.

Het traceerbaarheidssysteem in België zou tot de beste behoren. Dat kan correct zijn, maar wanneer die 1 percent wordt omgezet in absolute cijfers, zijn er nog heel wat dieren zonder oormerk. In landen als Frankrijk zijn oormerken niet verplicht. Zo zijn er gevallen waarbij uit Frankrijk ingevoerde dieren hier moeten worden afgeslacht omdat ze niet beschikken over een oormerk. Dit moet in de toekomst kunnen worden uitgesloten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het bestrijden van de Canadese gans en eventueel andere overtallige en/of schadelijke vogelsoorten

Vraag om uitleg van de heer Patrick Lachaert tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de schade aan het visbestand door de aangroeiende aalscholverpopulatie

De voorzitter: Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Wymeersch tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het bestrijden van de Canadese gans en eventueel andere overtallige en/of schadelijke vogelsoorten en van de heer Lachaert tot minister Peeters, over de schade aan het visbestand door de aangroeiende aalscholverpopulatie.

De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, begin april stond in een krant 'Oorlog aan de Canadese ganzen'. Op zich is er niets tegen de Canadese gans. Het is een ingevoerde vogel die zich hier heeft ontwikkeld, eerst in gevangenschap en nu in vrijheid. Reeds geruime tijd zijn er echter klachten over het teveel aan Canadese ganzen. Ze leven in kolonies en bij voorkeur in natuureservaten.

De Canadese gans produceert dagelijks 800 gram mest. Daarnaast is er vooral het probleem van de vreeschade die ze aanricht aan de landbouw. Men probeert al een aantal jaren op allerlei manieren deze plaag te bestrijden, bijvoorbeeld door het klutsen van eieren. Dit is echter geen structurele oplossing. Het vertraagt enkel de aangroei van de populatie.

Dit jaar is beslist om over te gaan tot euthanasie van een deel van de volwassen dieren die in het wild leven. Daarvoor wordt de ruiperiode afgewacht die plaatsvindt in juli en augustus. Op dat moment zullen de dieren worden samengedreven en vernietigd. Ook dit is echter geen structurele maatregel omdat een groot deel van de populatie blijft bestaan. Na verloop van tijd zullen we dan opnieuw worden geconfronteerd met een teveel aan Canadese ganzen.

Er zijn ook heel wat andere vogelsoorten die voor problemen zorgen. Heel wat vogelsoorten, vooral de soorten die zich hebben aangepast aan de menselijke omgeving, beginnen heel wat hinder te veroorzaken. We hebben in het verleden, terecht of onterecht, stelselmatig een aantal 'bedreigde' diersoorten, vooral vogelsoorten en ook roofvogelsoorten, beschermd. In vele gevallen was dat terecht. We stellen nu vast dat die vaak geen natuurlijke vijand meer hebben omwille van het bestrijdings- en bejagingsverbod. Onder het mom van natuurbewoud wordt een scheefftrekking gecreëerd binnen de natuur.

Ik pleit voor een pragmatische aanpak, waar u een groot voorstander van bent, mijnheer de minister, om het evenwicht te herstellen binnen de natuur met respect voor de natuur. Zo kan onder meer het bejaagbaar of bestrijdbaar maken van bepaalde vogelsoorten onder strikte regels een structureel middel zijn en kan ook het bejaagbaar maken van natuureservaten, onder strikte regels, een middel zijn. De wildbeheereenheden, die op het terrein heel wat goed werk verrichten, kennen de realiteit en de problemen op de locatie en zijn naar alle waarschijnlijkheid het best geplaatst om de problemen correct in te schatten en om de gepaste maatregelen te nemen.

Mijnheer de minister, is er overleg met de wildbeheereenheden om probleemsituaties in kaart te brengen? Hebt u zicht op het aantal vogelsoorten dat in aanmerking komt voor tijdelijke bestrijding en zelfs bejaging? Ik herinner me dat een aantal maanden geleden een parlementslid de problematiek van de reigerpopulatie in dat verband naar voren heeft gebracht. Bent u ervan overtuigd dat euthanasie een adequaat middel is om overpopulatie tegen te gaan? Hoe staat u tegenover de suggestie om gedurende korte termijn en onder strikte regels, natuureservaten bejaagbaar te maken?

De voorzitter: Ik zal dadelijk met mijn vraag aansluiten.

Nu we het toch over vogels hebben, en de vinken horen daar ook bij, deel ik u mee dat de voorzitter van het parlement het advies heeft gevraagd aan de Raad van State begin deze week over het voorstel van tijdelijk decreet houdende maatregelen voor het instandhouden voor de vinkensport in het Vlaams Gewest, zodat de verdere behandeling van dit onderwerp, dat ons allen ten zeerste aanbelangt, wordt uitgesteld tot het advies van de Raad van State binnen is.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de voorzitter, dat hoeft niet. We moeten niet wachten op de uitspraak van de Raad van State.

De voorzitter: Volgens het Reglement moeten we wachten tot er een advies is.

De heer Frans Wymeersch: Wanneer verwacht u een uitspraak, want ik neem aan dat het geen dringend advies is?

De voorzitter: Normaal staat daar geen termijn op, tenzij het dringend is. Dan is het advies er binnen de drie dagen. We zullen trachten samen met de voorzitter die termijn binnen de perken te houden zodat het niet op de Griekse kalender verdwijnt.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de voorzitter, ik ken de exacte datum niet waarop het voorstel van tijdelijk decreet ingeleid werd in deze commissie: ik vermoed een zestal weken geleden. We zijn nu twee maanden verder. Er wordt dus ongeveer twee maanden gewacht om een advies van de Raad van State te vragen, wat het recht is van de voorzitter van het parlement. Het voorwerp van dit voorstel van decreet, namelijk het beperkt vangen van een bepaalde vogelsoort, is zeer tijdsgebonden, namelijk de periode oktober. Als we worden geconfronteerd met een advies van de Raad van State, dan nog moeten overgaan tot de bespreking in de commissie en de plenaire vergadering en er nog het zomerreces tussenkamt, zou het in de praktijk kunnen betekenen dat dit voorstel van decreet niet meer van toepassing zou zijn voor het jaar 2005 op het ogenblik dat het wordt goedgekeurd. Dit kan niet. De commissie en de parlementsleden, zeker degenen die het voorstel hebben ingediend, zouden hun bedenkingen daarover moeten overmaken aan de voorzitter van het parlement om erop te wijzen dat hij er al langer van op de hoogte was dat het voorstel van decreet was ingediend en ingeleid en dat hij sneller dan na twee maanden een advies aan de Raad van State had kunnen vragen.

De voorzitter: We moeten én rechtstreeks én via de voorzitter aan de Raad van State de vraag stellen om het advies binnen een redelijke termijn te geven zodat het voorstel van decreet binnen een redelijke termijn kan worden afgewerkt. We zullen daar het nodige voor doen.

De heer Patrick Lachaert: Mijn aanvullende vraag gaat over de aalscholver. Dit is natuurlijk maar een onderdeel van het probleem. De aalscholver is geen exoot. De Canadese gans is een invasieve exoot. De aalscholver heeft hier altijd al geleefd. Vroeger waren er haast geen exemplaren. Recente studies schatten het aantal aalscholvers in Vlaanderen momenteel op ongeveer 3000 in de winter en op ongeveer 2500 in de zomer. Aalscholvers eten vis. Hun voedingsgewoontes zijn nefast voor de visbestanden in Vlaanderen.

Tijdens de vorige legislatuur is dit probleem al eens ter sprake gekomen. Het probleem wordt echter steeds groter. Bovendien gaat het om verschillende vogelsoorten. Of deze soorten hier altijd al hebben geleefd, maakt eigenlijk niets uit. In de Brusselse parken leven meer dan 1000 halsbandparkieten. Dit zijn ook geen inheemse vogels.

De heer Karlos Callens: Als ik me niet vergis, mag op Canadese ganzen worden gejaagd. Ik zie het probleem niet. De jagers moeten de bestanden reguleren.

De heer Patrick Lachaert: Er zou een evaluatie van de vogelsoorten in onze contreien moeten komen. Vervolgens moeten de gepaste maatregelen worden getroffen. Deze maatregelen hebben betrekking op het Europees en op het Vlaams niveau. De aalscholver staat niet langer op de lijst van de EU. De Vlaamse lijst, die eigenlijk een vertaling van de Europese lijst zou moeten zijn, moet bijgevolg worden aangepast.

Uit de evaluatie moet blijken welke vogels in Vlaanderen te veel voorkomen. Dat moet verduidelijken welke maatregelen op Europees en op Vlaams niveau moeten worden genomen om deze toestand te reguleren.

De vraag is natuurlijk wat we met overpopulaties kunnen aanvangen. Op welke wijze kunnen we voor een vermindering van een bepaald vogelbestand zorgen? Ik veronderstel dat hierover verschillende meningen bestaan.

Ik vraag me tevens af hoe men de structurele schade wil vergoeden. Het gaat er niet om of deze schade door Canadese ganzen, aalscholvers, halsbandparkieten of nog andere vogels wordt veroorzaakt. Er is gewoonweg een probleem.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, ik wil me bij deze vragen om uitleg aansluiten. Enkele maanden geleden heeft de heer Verfaillie in deze commissie al eens een vraag om uitleg over dit onderwerp gesteld. Ik heb toen op het belang van een vereenvoudiging van de schadevergoedingsprocedure gewezen. Ik sluit niet uit dat mijn fractie op dit vlak een decretaal initiatief zal nemen. Ik hoop uiteraard dat de minister en de andere Vlaamse volksvertegenwoordigers ons hierbij zullen steunen.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, De Vlaamse Hoge Jachtraad is het geëigende overlegorgaan om dergelijke problemen te bespreken. Ik veronderstel dat iedereen weet hoe deze raad is samengesteld. De afzonderlijke wildbeheereenheden en de afdeling Bos en Groen hebben structurele contacten op provinciaal niveau. Ik heb de Vlaamse Regering gevraagd om de wildbeheereenheden een hogere subsidie te verstrekken. Ik wil tevens de versnippering op het terrein aanpakken. Op die manier wil ik de wildbeheereenheden de nodige positieve ondersteuning verlenen. De Vlaamse Hoge Jachtraad moet zich over deze problematiek uitspreken.

Het jachtopeningsbesluit regelt de jacht op en de bestrijding van een aantal vogelsoorten, zoals de fazant, de patrijs, de wilde eend, de meerkoet enzovoort. Ook de Canadese gans en de houtduif zijn in deze lijst opgenomen. Er mag met andere woorden op deze vogelsoorten worden gejaagd.

Ik heb de Vlaamse Hoge Jachtraad en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud gevraagd om de jachtperiode voor de houtduif te verlengen en om het verbod op de bestrijding van de Canadese gans en de grauwe gans in de vogelrijke gebieden op te heffen. Dit initiatief zou tot een wijziging van de bestaande regels moeten leiden. Beide overlegorganen buigen zich momenteel over mijn verzoek.

De reeds vermelde schade wordt overigens niet enkel door bejaagbaar wild veroorzaakt. Ook jachtwild waarop de jacht niet open is verklaard, zoals de kleine rietgans en de kolgans, richt her en der schade aan. Onder bepaalde voorwaarden kan

deze schade worden vergoed. Zoals tijdens een vorige bespreking van dit onderwerp al is gezegd, zou deze procedure eens opnieuw moeten worden bekeken.

Euthanasie lijkt me geen adequaat middel om een overpopulatie tegen te gaan. In het beste geval kan euthanasie op korte termijn voor een zeer tijdelijke daling van de populatie zorgen. Het doden van een gedeelte van een plaatselijke populatie leidt evenwel stevast tot een immigratie uit naburige populaties. Deze immigratie houdt bepaalde risico's in, zoals het verspreiden van ziektes. Bovendien leidt de reductie van een populatie vaak tot een versnelde aangroei van de overblijvende populatie. Deze aangroei doet de geleverde inspanningen meestal teniet.

Ik wil me niet tot eenmalige ingrepen beperken. Ik wil structurele oplossingen vinden. Indien we in een bepaald gebied tot euthanasie overgaan, zullen vogels uit andere regio's naar dit gebied vliegen. Aangezien ze bijgevolg over een groter territorium kunnen beschikken, zullen ze zich nog actiever voortplanten.

Jacht is in principe niet toegestaan in natuurreserveaten. Uitzonderlijk en met respect voor de doelstellingen van het reservaat kan een beperkte jacht of bestrijding overwogen worden, maar dit moet opgenomen worden in het beheerplan van het reservaat, met toevoeging van de voor het reservaat geëigende voorwaarden. We zullen stap voor stap het 'verstandig groen' verder implementeren. Tot nog toe moest objectief worden aangetoond dat er een ernstig probleem is met een welbepaalde populatie die op geen enkele andere manier kan worden opgelost. Als de beheerplannen van een reservaat worden opgemaakt of opnieuw worden voorgelegd, zullen we deze kwestie bekijken. We zullen het bestaande beleid niet helemaal loslaten, maar er een wat andere, verstandige benadering op loslaten.

Mijnheer Lachaert, u vraagt om de bescherming van de aalscholver op te heffen. Er wordt gezegd dat andere bestrijdingsmethodes kunnen worden toegepast. Op dit moment werd geen initiatief genomen om de bescherming van de aalscholver in Vlaanderen op te heffen. Ik denk dat we net zoals voor de ganzen, aan de hand van het gezond verstand moeten bekijken hoe we deze kwestie kunnen aanpakken. U hebt in uw vraag de schade

Peeters

aan het visbestand heel goed geduid. Wellicht is er nog enige 'massage' nodig om een realistische maatregel in te voeren.

In het verleden werden onderzoeken uitgevoerd door het Instituut voor Natuurbehoud, het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer en de Universiteit Antwerpen. Daardoor kregen we een duidelijk beeld van de situatie in Vlaanderen en ook in het buitenland. Er zijn geen onderzoeken lopende en er werden geen besteld. Aan de hand van de voorzichtige aanpak moeten we onderzoeken hoe we maatregelen kunnen beargumenteren.

Uw laatste vraag betreft de uitbetaling van de schadevergoedingen. De mogelijkheid daartoe bestaat via artikel 52 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. Tot op heden werd nog geen uitvoering gegeven aan deze bepaling. Uw vraag is terecht en ik heb bij mijn diensten, die met een regeling in uitvoering van artikel 52 bezig zijn, benadrukt dat we er niet te lang mee mogen wachten. Als er andere initiatieven worden genomen, moeten we natuurlijk bekijken hoe de uitvoering van de bepaling in artikel 52 daarin past.

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het doet me veel plezier dat u de situatie op een correcte manier inschat en dat u al een aantal maatregelen hebt voorgesteld. Hopelijk zullen die gunstige gevolgen hebben.

We moeten in de toekomst overwegen om het Jachtdecreet en het Jachtbesluit te herzien en aan te passen aan de huidige situatie, rekening houdend met de verschillen per regio. De situatie verandert trouwens stelselmatig. Een aantal jaren geleden hoorde ik alarmerende berichten over de bijna totale afwezigheid van de huismus. De jongste twee jaar is de huismus opnieuw sterk aanwezig in het stadsbeeld. In mijn streek duiken sinds een paar jaar ook opnieuw vele zwaluwen op. Ik merk ook de massale aanwezigheid, zelfs in de steden, van allerlei roofvogels zoals buizerds, sperwers en torenvalken. Wij zijn geen natuurbarbaren, maar het is de taak van de beleidvoerders om

op een pragmatische manier te trachten een zeker evenwicht te bewaren. Daartoe moet in de nodige decretale middelen worden voorzien.

Mijnheer de minister, ik dank u nogmaals voor uw antwoord en voor de initiatieven die u reeds hebt genomen en nog plant.

De heer Patrick Lachaert: Mijnheer de minister, ook ik wil u danken voor het antwoord. Het klopt dat het heel moeilijk zal zijn om een andere benadering te verkrijgen, zelfs met voldoende 'masseren'. Het gaat immers om een dossier met een symboolfunctie. Ik weet dat men het in natuurschikkingen nogal moeilijk heeft met een wijziging in dit dossier. U zult het wellicht lastig krijgen. Het klopt dat we de huidige situatie in acht moeten nemen, niet die van de jaren '70 of '50. Het aantal dieren is gekend en staat wetenschappelijk vast.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de uitvoering van het decreet integraal waterbeleid

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Meyer tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de uitvoering van het decreet integraal waterbeleid.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het decreet integraal waterbeleid is op 9 juli 2003 in plenaire zitting van het Vlaamse Parlement goedgekeurd. Het voorziet in een vernieuwde aanpak van het waterbeheer. Het is wachten op de uitvoeringsbesluiten om deze vernieuwde aanpak in praktijk te brengen. Tot nu zijn de bekkens en de deelbekkens in Vlaanderen nog niet officieel afgebakend. De samenwerkingsverbanden kunnen niet worden opgestart. Intussen blijft de timing voor de nieuwe planfiguren wel gehandhaafd.

De Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid of CIW organiseerde onlangs het vierde Water-

De Meyer

forum. Diverse sprekers op dit forum lieten zich erg kritisch uit over de toepassing van het decreet integraal waterbeleid. De voorzitter van de CIW had het over de praktische onuitvoerbaarheid van een decreet zonder uitvoeringsbesluiten. Ook de directeur-generaal van de administratie Waterwegen en Zeewezen wees op de moeilijke werkomstandigheden omwille van het uitblijven van de officiële afbakening van de bekkens en de deelbekkens. Het is duidelijk dat er grote nood is aan uitvoeringsbesluiten. Verder doet het gerucht de ronde dat in opdracht van het Vlaamse Gewest een studie wordt uitgevoerd over de rationalisering en de afbakening van de polderomschrijvingen.

Graag kreeg ik van de minister een antwoord op enkele vragen. Wat is de stand van zaken in verband met de uitvoeringsbesluiten? Voor welke aspecten van het decreet integraal waterbeheer zijn er uitvoeringsbesluiten gepubliceerd? Wat is de concrete timing voor de nog te nemen uitvoeringsbesluiten? Is er een bijsturing nodig van de termijnen die zijn opgenomen in het decreet integraal waterbeleid? Is daarvoor een decretale basis nodig? Op welke wijze kunnen de complexe inspraakprocedures van het decreet worden gerationaliseerd? Vergt die rationalisering een wijziging van het decreet? Wordt in opdracht van het Vlaamse Gewest een studie uitgevoerd naar de rationalisering en afbakening van de polderomschrijvingen? Welke zijn daarbij de doelstellingen?

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: De vraag van de heer De Meyer is pertinent. Tijdens de bespreking van het decreet in de plenaire vergadering heb ik al gezegd dat het een wel erg gedetailleerde tekst is die moeilijk is uit te voeren. Ik heb me toen onder meer gebaseerd op het verslag van de Inspectie van Financiën. Daarin staat onder meer: 'De beleidsvraag of bij een reeds niet-eenvoudige Vlaamse situatie op watergebied er hoger dient gemikt te worden dan wat het Europese kader vooropstelt, dient met alle kracht te worden gesteld.' In dat verslag staat ook dat dit in deze tijden van budgettaire krapte zware financiële implicaties zal hebben. Het zou gaan om 62 voltijds equivalenten per jaar en bijna 4 miljoen euro meeruitgaven per jaar. Vanaf 2006 komen er jaarlijks nog 250.000

euro en dertien voltijds equivalenten bij. Dat staat in het verslag en is tijdens die zitting van de plenaire vergadering ook aan bod gekomen.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het decreet betreffende het integraal waterbeleid is op 18 juli 2003 definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering en op 14 november 2003 verschenen in het Belgisch Staatsblad. Momenteel zijn er bij decreet nog geen uitvoeringsbesluiten goedgekeurd.

Een eerste uitvoeringsbesluit zal de geografische indeling van watersystemen – stroomgebieden, bekkens en deelbekkens – en de organisatie van het integraal waterbeleid regelen. Het is de bedoeling dit uitvoeringsbesluit nog voor de zomer van 2005 definitief te laten goedkeuren. Een tweede uitvoeringsbesluit zal nadere regels voor de watertoets bevatten. Momenteel bereidt de administratie het basismateriaal – bijvoorbeeld kaarten – voor. Dit uitvoeringsbesluit zal op de agenda van de Vlaamse Regering komen.

Andere aspecten van het decreet kunnen ook een uitvoeringsbesluit vereisen. De timing voor deze aspecten is echter minder dringend – bijvoorbeeld voor de vaststelling van milieukwaliteits- en milieukwantiteitsnormen – of afhankelijk van de besprekingen in een ruimer kader – bijvoorbeeld voor het voorkooprecht in overstromingsgebieden en oeverzones.

Het decreet zet de Europese kaderrichtlijn Water om in Vlaamse wetgeving. Tegelijkertijd zorgt het voor een bredere en meer gedetailleerde invulling van het waterbeleid van het Vlaamse Gewest. De termijnen in het decreet zijn dus ten dele bepaald door wat de kaderrichtlijn voorschrijft. Dit geldt met name voor de bepalingen inzake stroomgebieden en stroomgebiedsdistricten, inclusief de planning ervan. De andere termijnen zijn niet expliciet in de kaderrichtlijn opgelegd, maar ze worden er wel van afgeleid. Het decreet schrijft bijvoorbeeld voor dat de deelbekkens- en bekenbeheersplannen op het einde van 2006 voltooid moeten zijn, op basis van de redenering dat deze plannen essentiële bouwstenen zijn voor de stroomgebiedsbeheerplannen. Die laatste moeten volgens de kaderrichtlijn eind 2009 afgewerkt zijn. Een bijsturing van de termijnen vergt inderdaad

Peeters

decreetgevend initiatief. Ik onderzoek of dit nodig is, maar op dit ogenblik concentreer ik mij op de uitvoeringsbesluiten.

Wat de vierde vraag betreft, moet ik zoals in mijn antwoord op de vorige vraag zeggen dat inzake inspraak het verband tussen het decreet IWB en de kaderrichtlijn Water een belangrijk element is. De kaderrichtlijn verplicht de lidstaten tot een uitgebreide inspraakprocedure voor de stroomgebiedbeheersplannen, en dat is overgenomen in het decreet. Voor de bouwstenen van de stroomgebiedbeheersplannen, met name de deelbekken- en bekkenbeheersplannen, is een gelijkaardige inspraakprocedure uitgewerkt. Om die procedure enigszins te rationaliseren, is in artikel 46, paragraaf 6 bepaald dat de deelbekkenbeheersplannen worden toegevoegd aan de bekkenbeheersplannen vooraleer ze in openbaar onderzoek gaan. De inspraakprocedure is niet complexer dan in gelijkaardige regelgeving, en een bijsturing vergt inderdaad een decretale basis. We gaan nu na of dit aangewezen is.

Op dit moment is er geen studie lopende naar de afbakening van polderomschrijvingen in opdracht van het Vlaamse Gewest

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U voorganger heeft op dit vlak bijzonder veel werk voor u overgelaten. Ik wil u stimuleren om te durven nadenken over een aanpassing van het decreet. Inzake de uitvoeringsbesluiten pleit ik voor voldoende overleg. Ik herhaal wat tijdens het debat over het decreet meermaals is gezegd over de rol van polders en wateringen: zorg dat u het kind niet met het badwater weggooit.

De heer Patrick Lachaert: Kunt u het uitvoeringsbesluit van artikel 8 uitwerken zodat de openbare besturen zich daarop kunnen baseren, want dat is noodzakelijk?

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 12.53 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP: Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN: Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

